

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg
Christiansborg

10. august 2017

Endeligt svar på Sundheds- og Ældreudvalgets spørgsmål nr. 916 (Alm. del) af 31. maj 2017 stillet efter ønske fra Stine Brix (EL)

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse, hvad det efter ministerens opfattelse vil koste at afskaffe produktivitetskravet i sundhedssektoren?

Svar

Regeringen lægger generelt vægt på, at den offentlige sektor løbende indhøster gevinster gennem bedre og mere effektiv arbejdstilrettelæggelse. På sundhedsområdet er et af instrumenterne til at indhøste de løbende gevinster det årlige produktivitetskrav.

Produktivitetskravet er ikke et krav om, at alle ansatte skal levere to pct. mere, men derimod et generelt krav til regionerne, der skal understøtte, at regionerne løbende får realiseret de gevinster der er.

Det afspejler, at sundhedssektoren er kendetegnet ved en betydelig teknologisk udvikling, nye behandlingsmetoder, nye sygehuse og ny medicin. Det giver grundlag for at løse opgaverne bedre og billigere. Det er også derfor, at produktivitetskravet har kunnet aftales gennem flere år og under skiftende regeringer.

Ved et fravær af et produktivitetskrav eller lignende mekanisme vil de løbende gevinster alene tilfalde den eller de sygehusafdeling(er), hvor fx teknologien muliggør en mere effektiv behandling.

Det er svært at sætte en præcis pris på en afskaffelse af produktivitetskravet. Opgjort i forhold til den totale produktionsværdi i somatikken svarer 2 pct. til knap 1,4 mia.kr. Men den faktiske omkostning vil alt andet lige være væsentligt lavere, svarende til omkostningen for en marginal merproduktion. Der foreligger ikke opgørelse af en sådan gennemsnitlig marginal meromkostning, der må antages at variere betydeligt bl.a. afhængigt af, på hvilke behandlingsområder meraktiviteten placeres.

Da produktivitetskravet er årligt, vil omkostningen akkumuleres, dvs. fordobles i år 2, tredobles i år 3 osv.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister